

РЕШЕНИЕ

№ 2346

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-17 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силияна Григорова

при участието на секретаря Мария Б. Тошева
като разгледа докладваното от Силияна Григорова Гражданско дело № 20231100105769 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба на К. Б. Б. срещу ЗАД „А.“ АД за осъждането му да заплати сумата от 50 000 лева обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 26.09.2020 г. и 252.68 лева обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в разходи за медицински прегледи, медикаменти и медицински изделия, ведно със законните лихви от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че пострадал при ПТП на 26.09.2020 г., вина за което имал водачът на л.а. „Фолксваген“, модел „Пасат“ с ДК № СВ **** МВ Л. Я. Д..

Ищецът бил незабавно приет в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“. При прегледа се установили счупване на капачката на лявото коляно и контузия на гръдния кош. Имал и повърхностни рани по долните крайници. След стерилна превръзка на коляното му поставили гипсова лонгета. Лечението продължило в домашни условия, но поради продължаващи силни болки в левия крак и в гръдния кош на 30.09.2020 г. отново посетил болничното заведение. Гипсовата шина била заменена с лонгета за коляно. На 02.10.2020 г. се установило счупване на 6-то ребро вдясно и на 7-мо ребро вляво.

В продължение на един месец Б. бил на легло, без възможност да се обслужва сам и зависим от чужда помощ в ежедневните си дейности.

Въпреки проведеното рехабилитационно лечение ищецът продължавал да изпитва болки и чувство на стягане в зоната на фрактурата при влажно и студено време и при натоварване на левия долен крайник. Преживял и психически стрес, тъй като лечението налагало да ограничи активните

движения, които извършвал преди произшествието. Страдал и от нарушения на съня, понижено настроение, тревожност и невротичност при пътувания. Шофирането било предизвикателство за него, поради страха от нов пътен инцидент.

Неимуществените вреди оценява на 100 000 лева.

За лечение И.Г. сторил разходи на обща стойност 252.68 лева.

За управлявания от Л. Д. лек автомобил имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. На 07.02.2022 г. ищецът предявил претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди. Произнасяне в тримесечния срок липсвало, поради което К. Б. предявява претенциите си по исков ред.

Ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва предявените от ищеца искове, механизма на произшествието и отговорността на водача на л.а. „Фолксваген“, модел „Пасат“ Л. Я. Д.. При условията на евентуалност възразява за съпричиняване на вредите от ищеца, който нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 137а, ал. 1, чл. 15, ал. 1 и чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Оспорва, че описаните в исковата молба вреди се намират в причинна връзка с процесното ПТП. Претендираните обезщетения счита за прекомерни.

Оспорва и началния момент, от който се претендират мораторни лихви.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ.

Предпоставка за допустимостта на исковете е предявяване на претенцията пред застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по аргумент от чл. 432, ал. 1, in fine. В случая е безспорно, че ищецът е предявил претенциите си за обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди от ПТП на 26.09.2020 г. пред ответното дружество на 07.02.2022 г.

Застрахователният договор ангажира отговорността на застрахователя да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденото лице, спрямо

което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“. Отговорността на застрахователя се изразява в заплащане на обезщетение за претърпените от увреденото лице имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането и е функционално обусловена и тъждествена по обем с отговорността на делинквента.

Не се спори между страните в производството, че за лек автомобил марка „Фолксваген“ модел „Пасат“ с ДК № СВ **** МВ е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ЗАД „А.“ АД към 26.09.2020 г. и това обстоятелство е отделено като безспорно между страните с определение от 24.07.2023 г.

В случая отговорността на ответното дружество ще бъде ангажирана при наличие на предпоставките от фактическия състав на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и на причинна връзка между получените увреждания и противоправното поведение на виновния водач.

От изслушаната по делото авто-техническа експертиза, изготвена въз основа на писмените доказателства по делото и гласните доказателства чрез разпит на свидетеля Л. Д. се установява, че на 26.09.2020 г. около 12.00 ч. в гр. София в района на кв. „Филиповци“ по улица без име в посока от бившето ТКЗС към ул. „Земеделска“ се е движил л.а. „Фолксваген Пасат“, с рег. № СВ **** МВ, управляван от Л. Я. Д.. При достигане до У-образното кръстовище с ул. „Земеделска“ Д. намалил скоростта си до около 13 км/ч и предприел десен завой около острия ъгъл на двете улици, който е 46 градуса, за да завие на 134 градуса надясно и да навлезе в ул. „Земеделска“ и да продължи в посока към ул. „Детелина“. Заобикаляйки покрай оградата на острия ъгъл, която е ограничавала неговата видимост, но и тази на водачите по ул. „Земеделска“, без да спира и без да огледа пространството на ул. „Земеделска“ в двете посоки, Д. продължил да завива надясно и навлязъл в платното за движение на ул. „Земеделска“. Водачът на л.а. „Фолксваген“ не се съобразил, че се движи по опасна траектория и че навлиза частично с предна лява част в лентата за насрещно движение. В същото време по ул. „Земеделска“ срещу л.а. „Фолксваген“ в лентата за насрещно движение се е движил т.а. марка „Нисан“, модел „Ванет-Карго“ с рег. № СА **** ВХ, управляван от К. Б. Б. със скорост около 44 км/ч в обратната посока - от ул.

„Детелина“ към ул. „Банско шосе“.

Водачът на л.а. „Фолксваген“ Л. Д. навлязъл в ул. „Земеделска“ без да спира, поставил себе си и водача на т. а. „Нисан“ в невъзможност да спрат и да предотвратят удара. Двата автомобила се срещнали точно на мястото, където се застъпвали коридорите на движението им. Ударът е бил неизбежен, като автомобилите се ударили с предните си челни леви части основно в лентата за движение на т. а. „Нисан“. К. Б. управлявал в близост до условната мислена средна линия. Ударът и за двата автомобила е челен, кос и ексцентричен. Т. а. „Нисан“, поради по-високата си скорост, върнал обратно л.а. „Фолксваген“ и продължил около 4 м напред и се е завъртял в посока, обратна на движението на часовниковите стрелки.

При конфигуриране на пътните платна по улица без име, ул. „Земеделска“ и ул. „Банско шосе“ и в условията на маневра завой надясно от улица без име към ул. „Земеделска“ водачът на л.а. „Фолксваген“ не е имал техническа възможност да извърши завоя, без да излиза извън десните си пътни ленти, а се е налагало да навлезе в лентата за насрещно движение по ул. „Земеделска“.

Така описаната фактическа обстановка и механизъм на настъпване на инцидента обосновават отговорност на водача на л.а. „Фолксваген“ Л. Д.. Той е нарушил задължението си по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП: преди да завие надясно за навлизане по друг път да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Д. не е преценил, че радиусът на завиване е по-голям от радиус на завоя. Могъл е да започне маневрата от друга част на платното за движение (чл. 35, ал. 2 от ЗДвП), да спре и да се увери, че по ул. „Земеделска“ не се движи друго превозно средство, тъй като по тесните платна от по 5 м планираната маневра не може да се извърши без л.а. „Фолксваген“ да навлезе в лентата за насрещното движение по улицата, по която завива. Чл. 82, ал. 2 от ППЗДвП предвижда, че при завиване надясно за навлизане в път с двупосочно движение, водачът на пътното превозно средство завива така, че да навлезе в дясната част на пътя по посока на движението. В случая радиусът на завоя е по-голям и не е позволявал навлизане на л.а. „Фолксваген“ изцяло в дясната лента за движение по ул. „Земеделска“. Водачът Д. не се е съобразил и с ограничената

видимост от оградата на имот на ъгъла на улица без име и ул. „Земеделска“. Отделно, идващите по ул. „Земеделска“ автомобили са с предимство, а по този път навлиза л.а. „Фолксваген“. Затова е трябвало и да пропусне движещите се по пътя с предимство превозни средства, освен че дължи да осигури безопасна странична дистанция при разминаване с тях.

Целият процес на маневриране е резултат от безотговорно и самонадеяно поведение на водача Д., с което е причинил произшествие, от което за К. Б., водач на движещия се по ул. „Земеделска“ в посока ул. „Банско шосе“ т.а. „Нисан“.

Като е реализирал виновно и противоправно поведение, изразяващо се в нарушение на правилата за движение по пътищата, налице са предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя а гражданската му отговорност – ЗАД „А.“ АД.

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост (чл. 52 от ЗЗД).

При определяне на неговия размер следва да се съобразят характера и тежестта на вредите, интензитетът и продължителността на понесените болки, проявлението им във времето, възрастта на пострадалия, прогнозите за възстановяването и др.

Според съдебно-медицинска експертиза, в причинна връзка с процесното ПТП са получените от К. Б. увреждания, изразяващи се в счупване на капачката на лявата колянна става, разкъсно-контузна рана в областта на капачката на лява колянна става, контузия на гръдния кош, счупване на 6-то ребро вдясно по предната аскиларна линия с умерена дислокация на фрагментите и счупване без разместване на 7-мо ребро по предна аксиларна линия. Проведено е консервативно лечение на счупването на капачката на лява колянна става с поставяне на гипсова имобилизация на колянното. Разкъсно- контузната рана в областта на капачката на лява колянна става е хирургически обработена и защита. За възстановяване на травмите в областта на ребрата е изписана обезболяваща терапия и покой.

Възстановителният период продължил около три месеца, като през първия от тях болките са били с по-голям интензитет. През първия месец е носена и имобилизационна шина.

При проведения на 01.02.2024 г. преглед вещото лице д-р С. е установил белег от рана в долната вътрешна част на лява колянна става с дъговиден кос ход и дължина около 3 см и запазен обем движение в лява колянна става. Не са констатирани усложнения, но Б. се е оплакал от болки в областта на фрактурите при промяна на времето и физическо натоварване.

Търпените от ищеца страдания се установяват и от събраните по делото гласни доказателства. Свидетелят Р. Б. разбрал от ищеца за произшествието половин час след като К. си тръгнал от работа. Свидетелят веднага отишъл на място, където видял, че К. е много уплашен и неадекватен, лявото му коляно кървяло, а по лицето имал охлузвания и кръв. Линейката закарала пострадалия в „Пирогов“. Вечерта К. се прибрал от болницата, но се оплаквал от силни болки в коляното и в гърдите. След 3-4 дни К. отишъл на втори преглед в „Пирогов“, където му махнали гипса и му сложили шина. Болките не стихвали и затова ищецът отишъл на преглед в ортопедията в Горна Баня. Там му направили снимки и открили две счупени ребра и счупена капачка на коляното. Пострадалият носил шина на коляното повече от месец. Не можел да стъпва на крака и се придвижвал с помощта на патерици и придружен от съпругата си.

В момента К. работел и се придвижвал самостоятелно, въпреки че болките в коляното продължавали. Страхувал се да шофира и имал проблеми със съня. Преди произшествието К. спортувал, играел футбол, но вече не можел да поддържа такава физическа активност. Работел в бояджийски сервиз и са налагало навеждане, клякане, ставане. При тези дейности се оплаквал от болки в коляното.

Дадените от свидетеля показания съдът кредитира като съответни на писмените доказателства по делото и заключението на д-р С.. К. Б. е бил на 42 години към датата на ПТП. Получените от него политравматични увреждания не са наложили оперативни интервенции, но обездвижването е променило негативно обичайния му начин на живот. В продължение на три месеца той е бил в невъзможност да полага труд, да се движи самостоятелно и да поддържа физическа активност. Преди процесното ПТП ищецът е водил пълноценен начин на живот. Към момента ищецът се придвижва самостоятелно, но натоварването и промяната във времето му причиняват дискомфорт, въпреки липсата на ограничения в обема на движение на

колянната става.

При така събраните по делото доказателства съдът определя обезщетението за неимуществени вреди от процесното ПТП на 25 000 лева. Размерът на обезщетението съдът определя и според лимитите на застрахователните суми за неимуществени вреди и конкретните икономически условия към релевантния за определяне на обезщетението момент – 26.09.2020 г., когато е настъпилото произшествието, от което са произтекли вредите.

В причинно-следствена връзка с правилното и своевременно лечение на уврежданията са направените от ищеца разходи за прегледи – 77 лева, за медицински изделия – 95 лева и медикаменти – 80.68 лева. В този смисъл е даденото от вещото лице д-р С. заключение.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване от страна на ищеца, което подлежи на разглеждане в настоящото производство. Възражението се изразява в нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и на чл. 16, ал. 1 от ЗДвП. По смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, съпричиняване е налице, когато с поведението си пострадалият е допринесъл за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил настъпването на вредите. Приносът на пострадалия трябва да бъде конкретно установен (решение № 169/28.02.2012 г., т. д. № 762/2010 г. на ВКС, II Т. О.), както и обстоятелството, че без приносът не би се стигнало до уврежданията. За този факт, доколкото възражението е направено от ответника и го ползва при положителното му установяване доказателствена тежест носи навелият го (застрахователят по „Гражданска отговорност“ на делинквента).

Като съобрази обстоятелствата, при които се е случило произшествието, характера на травматичните увреди, съдът намира за изцяло недоказано направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредите поради непоставен от К. Б. обезопасителен колан. Въпреки че не са описани увреждания, типични за коланна травма, следва да се отбележи, че най-тежката увреда е в левия долен крайник на пострадалия. Крайниците са свободно подвижни и фрактурата в капачката на колянната става би се получила, независимо дали Б. е бил с поставен предпазен колан. Отделно, счупването на ребрата е типична травма от предпазен колан, а в случая са травмирани именно 6-то и 7-мо ребра.

Неоснователно е и възражението, че водачът на т.а. „Нисан“ е нарушил задължението си по чл. 16, ал. 1 от ЗДвП. Опасната зона на спиране на т.а. „Нисан“ е 34.35 м, а от момента, в който Б. е могъл да види л. а. „Фолксваген“, в частност левия му фар, е бил на отстояние 29.39 м. Затова и водачът на т.а. „Нисан“ не е могъл да предотврати удара. Вещото лице доц. д-р инж. А. А. е пояснил в открито съдебно заседание на 29.03.2024 г., че не може да се изключи навлизане на т.а. „Нисан“ в насрещна пътна лента на ул. „Земеделска“ с 5-10 см. Дори и да е бил по-вдясно с 5-10 см, отново е било невъзможно разминаването на двете превозни средства. Би се намалило единствено застъпването им в предните леви части.

Неоснователността на направените от ответника възражения обосновават присъждане на обезщетението за неимуществени вреди в определения от съда размер от 25 000 лева и пълния размер на претендираното обезщетение за имуществени вреди – 252.68 лева.

Ищецът претендира заплащане на законни лихви върху главниците от датата на сезирането на ответника – 07.02.2022 г., до окончателното изплащане. Според дадения с решение № 128/04.02.2020 г. по т.д. № 2466/2018 г. на ВКС, I т.о. отговор относно началния момент на дължимите от застрахователя на гражданската отговорност на делинквента мораторни лихви, в хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, в застрахователната сума по чл. 429 от КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, съответно предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя. Установява се, че молбата е подадена на 07.02.2022 г. С нея ответникът е уведомен за настъпване на произшествието и от тази дата тече законна лихва върху дължимите на пострадалия обезщетения.

С оглед изхода на спора, право на разноски имат и двете страни. Ищецът е освободен от заплащане на държавна такса и разноски, поради което ответникът дължи да заплати по сметка на СГС сумата от 1 050 лева държавна такса и сумата от 400 лева депозити за експертизи по делото.

На К. Б. е оказана безплатна правна помощ. ЗАД „А.“ дължи на адвокат Н. Д. сумата от 2 725 лева адвокатско възнаграждение.

На ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение и

депозити на експертиза и за призоваване на свидетел. Съразмерно на отхвърлената част от иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, ответникът има право на разноски на обща стойност 440 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, ЗАД „А.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****“ № 2 да заплати на К. Б. Б., ЕГН *****, с адрес гр. София, кв. „Филиповци“, ул. „*****“ № 1 сумата от 25 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждания, получени при ПТП, настъпило на 26.09.2020 г., ведно със законната лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за горницата до 50 000 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, ЗАД „А.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****“ № 2 да заплати на К. Б. Б., ЕГН *****, с адрес гр. София, кв. „Филиповци“, ул. „*****“ № 1 сумата от 252.68 лева обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в извършени разходи за медицински прегледи, изделия и медикаменти за лечение на увреждания, получени при ПТП на 26.09.2020 г., ведно със законната лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ЗАД „А.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****“ № 2 да заплати по сметка на СГС сумата от 1 050 лева държавна такса и 400 лева депозити за експертизи по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК вр. чл. 38, ал. 2, т. 2 от Задв., ЗАД „А.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****“ № 2 да заплати на адвокат Н. Л. Д., с адрес гр. София, бул. „*****“ № **** сумата от 2 725 лева адвокатско възнаграждение за производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, К. Б. Б., ЕГН *****, с адрес гр. София, кв. „Филиповци“, ул. „*****“ № 1 да заплати на ЗАД „А.“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****“ № 2 сумата от 440 лева разноски за производството.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____